

ט י פ מ י צ ר ר א ש ד ל ע ת

בְּמִדְיַת הַגִּילְקִינִים, הַשׁוֹכְנֵת בְּצִפּוֹן אֶרֶץ עׁוּץ, חֵי עָלָם וְשִׁמוֹ טִיפ.
לְמַעֲשֵׂה הָיָה שְׁמוֹ אֶרֶךְ יוֹתֵר: מוֹמְבֵי הַזְּקֵנָה טַעֲנָה שְׁשִׁמוֹ הַמָּלֵא הוּא
טִיפְטָאָרְיוֹס; אָבֵל אִי-אֶפְשָׁר לְצַפּוֹת שְׁאֲנָשִׁים יִגִּידוּ מִלָּה אֶרְכָּה כָּל
כֶּךָ כֶּשׁ"טִיפ" מִתְאִים לְכָל עֲנִיָּן וְצָרָךְ.

הַנְּעַר לֹא זָכַר דְּבַר מֵהוֹרָיו, כִּי בְּגִיל צָעִיר לְמַדֵּי הִבְיֵאוּ אוֹתוֹ
לְגַדֵּל אֶצֶל אִשָּׁה זְקֵנָה בְּשֵׁם מוֹמְבֵי, שְׁלִמְרָבָה הַצָּעִיר יֵצֵא לָהּ שֵׁם
לֹא כָּל כֶּךָ טוֹב. לְבָנֵי גִילְקִין הָיָה יְסוּד לְחַשֵּׁד בָּהּ שֶׁהִיא עוֹסֶקֶת
בְּמִלְאָכוֹת הַכֶּשֶׁף, וּלְפִיכֶךָ הֵם נִמְנָעוּ מִקְשָׁר אֶתָּה.

מוֹמְבֵי לֹא הִיָּתָה מִמֶּשׁ מְכַשֶּׁפָּה, כִּי הַמְכַשֶּׁפָּה הַטּוֹבָה שֶׁשְׁלֵטָה
בְּחָבֵל אֶרֶץ זֶה שֶׁל עוּץ אָסְרָה עַל מְכַשְׁפוֹת אַחֲרוֹת לְהִתְקַיֵּם בְּתַחוּם
שְׁלֵטוֹנָה. כְּכֹל שֶׁהַשְׁתוֹקֵקָה הָאֶפּוֹטְרוֹפִסִית שֶׁל טִיפ לְעֶסֶק בְּקֶסֶם,
הִיא יִדְעָה שֶׁבְּהִתְאֵם לְחַק אָסוּר לָהּ לְהִיּוֹת יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עוֹשֶׂת-
כֶּשָׁפִים, אוֹ לְכָל הַיּוֹתֵר קוֹסְמֵת.

טִיפ אֵלֶּץ לְקוֹשֵׁשׁ עֲצִים בַּיַּעַר, כְּדֵי שֶׁהַזְּקֵנָה תוּכַל לְהִרְתִּיחַ אֶת
הַסִּיר שְׁלָהּ. הוּא עֹבֵד גַּם בְּשָׂדוֹת הַתִּירָס, עָדֵר וְקֶצֶר; וְהוּא הָאֲכִיל

את החזירים, וחלב את הפרה בת ארבע-הקרנים שהיתה כבת עינה של מומבי.

אבל אל-נא תחשבו שהוא עבד ללא הרף. הוא סבר שזה לא טוב בשבילו. לא פעם כשנשלח אל היער, טפס טיפ על העצים בחפזו אחר קני צפורים, או השתעשע ברדיפה אחרי הארנבות הלבנות הזריזות או בדיג בפלגים עם סכות מכופפות. אחר כך היה מזדחזח לאסוף מלוא הזרוע עצים ולשאת אותם הביתה. וכשהיה אמור לעמל בשדות התירס, והגבעולים הגבוהים הסתירו אותו מעיניה של מומבי, אהב טיפ לחפור במחלות של סנאי הקרקע, או כשנחה עליו הרוח – היה נשכב על גבו בין שורות התירס וחוטף תנומה. וכה, מאחר שדאג לא להתיש את עצמו, הוא גדל להיות חזק וחסון כמיטב הבנים.

הקסמים המשנים של מומבי הבהילו לא פעם את שכניה, והם גלו כלפיה יחס מסיג אך מלא כבוד בשל כוחותיה המוזרים. אבל טיפ פשוט שנא אותה, ולא טרח אפילו להסתיר את רגשותיו. למען האמת, לעתים הוא אפילו לא נתן לקשישה את הכבוד המגיע לה כמי שגדלה אותו.

בשדות התירס של מומבי צמחו גם דלעות, שנחו זהבות-אדמות בין שורות הקנים הירקים; הדלעות נשתלו שם וטפחו בקפידה על מנת שבימי החורף ישמשו מזון לפרה בת ארבע-הקרנים. אבל יום אחד, אחרי שכל התירס נקצר ונערם לערמות, וטיפ נשא את הדלעות אל הארדה, עלה בראשו רעיון לגלף ראש-דלעת ולנסות להבהיל באמצעותו את הקשישה.

הוא בָּחַר דִּלְעַת גְּדוּלָה וּשְׂמִנָּה — כִּזּו שְׂצֻבְעָה הִיָּה כְּתָם-אֲדָמָדָם עֲשִׂיר — וְהַחֵל מְקַלֵּף אוֹתָהּ. בְּחֹד אוֹלָרוֹ הוּא הִתְנַה שְׁתֵּי עֵינָיִם עֲגָלוֹת, אַף מְשַׁלֵּשׁ וּפֶה בְּצוּרַת חֲרָמֵשׁ. הַפְּרִצוּף שֶׁהַשְּׁלֵם לֹא הִיָּה יְכוּל לְהַחֲשֹׁב נְאֻה; אֲבָל הַחֲיוּן שֶׁהִתְנוּסָס עָלָיו הִיָּה כֹּה גְּדוֹל וְרָחֵב, וְהִבְעֵת פָּנָיו כֹּה עֲלִיזָה, שְׂאֵפְלוֹ טִיפ צָחַק כְּשֶׁהִבִּיט בְּהַתְּפַעְלוֹת בְּמִלְאֶכֶת יָדוֹ.

לִילָד לֹא הָיוּ חֲבֵרִים לְמִשְׁחָקוֹ, וְעַל כֵּן הוּא לֹא יָדַע שְׂבָנִים נוֹהֲגִים לְרוֹקֵן אֶת הַדִּלְעַת מִתְּכַנְנָהּ, וּבְחָלָל שֶׁנוֹצֵר לְהַכְנִיֵס נֵר דְּלוּק שִׁישְׁוֹה לְפְרִצוּף מְרָאָה מְבַהִיל יוֹתֵר; אֲבָל הוּא הִמְצִיא רַעֲיוֹן מְשֻׁלוֹ, יַעֲיֵל לֹא פָּחוֹת. הוּא הִחְלִיט לְבָנוֹת דְּמוֹת גִּבֹּר שֶׁתִּשָּׂא אֶת רֹאשׁ הַדִּלְעַת הַזֶּה, וּלְהַעֲמִיד אוֹתָהּ בְּמִקּוֹם שֶׁבוּ מוֹמְבֵי הַזְּקָנָה תִּתְקַל בָּהּ פָּנִים אֶל פָּנִים. "וְאִז, " אָמַר לְעֲצָמוֹ טִיפ וְצָחַק, "הִיא תִּצְנַח בְּקוֹל רֶם יוֹתֵר מִהַחֲזִירָה הַחוּמָה כְּשֶׁאֲנִי מוֹשֵׁךְ בַּזָּנָב שְׁלָהּ, וְתִרְעַד מִפְּחַד יוֹתֵר חָזַק מִמֶּנִּי כְּשֶׁקִּדְחִתִּי מִחֵם בְּשָׁנָה שְׁעֵבְרָה!"

עָמַד לְרִשׁוֹתוֹ דִּי וְהוֹתֵר זְמַן לְהַשְׁלִים אֶת הַמְּשִׁימָה, שְׂכָן מוֹמְבֵי יִצְאָה אֶל הַכֶּפֶר — כְּדֵי לְקַנּוֹת מְצָרְכֵימָה, כֹּף אֲמָרָה — מִסַּע שְׂאוּרָה לְפָחוֹת יוֹמִים.

אִז הוּא לָקַח אֶת גְּרִזְנוֹ אֶל הַיַּעַר, בְּחֹר כְּמָה עֲצִים צְעִירִים חֲזָקִים וַיִּשְׂרִים, חָטַב אוֹתָם וּנְקָה מֵהֵם אֶת כָּל הָעֲנָפִים וְהָעֵלִים. מִהָעֲצִים הִלְלוּ הַתְּכַנֵּן לְהַכִּיֵן אֶת הַזְּרוּעוֹת, הַרְגָּלִים וְכַפּוֹת הַרְגָּלִים שֶׁל הָאִישׁ. כְּדֵי לִיצֹר אֶת הַגּוּף הוּא קָלַף יְרִיעָה שֶׁל קְלַפַּת עֲצִים עָבָה מֵאַחַד הָעֲצִים הַגְּדוּלִים, גָּלְגַּל אוֹתָהּ בְּמֵאֲמֵץ רַב לְגָלִיל בְּגִדְל

פָּחוֹת-אוֹ-יוֹתֵר מִתָּאִים, וְאֶת שׂוּלְיָהּ הַצְּמִיד זֶה לְזֶה בְּאֲטִבֵי עֵץ. אַחֵר כֹּף, בְּשִׂרְיָקָה עֲלִיזָה תוֹךְ כְּדֵי עֲבוּדָה, הוּא הִתְקִיֵן בְּזִהִירוֹת מְפָרְקִים לְגַפִּים, וְחִבֵּר אוֹתָם לְגוּף בְּאֲמִצְעוֹת אֲטִבֵי שֶׁגָּלַף בְּאוֹלָרוֹ. עַד שֶׁהַשְּׁלֵם אֶת מְשִׁמָּתוֹ כְּבָר

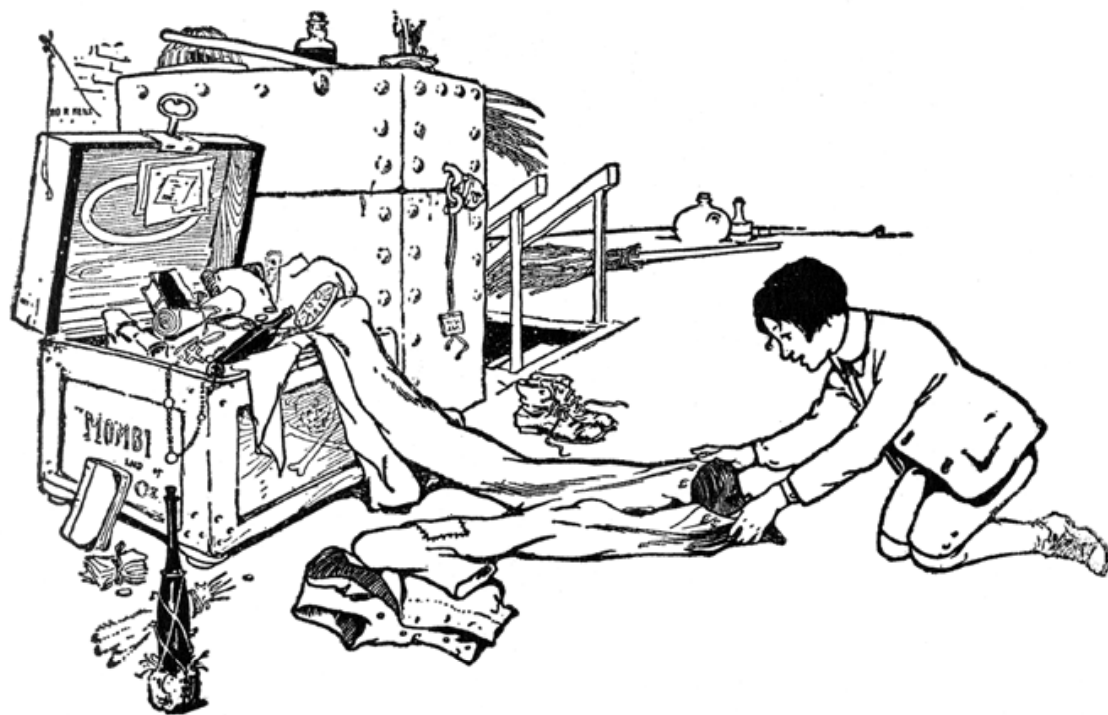
התחיל להחשיך, וטיפ נזכר שעליו לחלב את הפרה ולהאכיל את החזירים. הוא נטל את איש העץ שלו ונשא אותו בחזרה לבית. במהלך הערב, לאור האח במטבח, עגל טיפ בקפידה את כל שולי המפרקים, ושיף את החלקים המחספסים בעבודה מסודרת ומקצועית. לבסוף השעין את הדמות על הקיר והתבונן בה בהתפעלות. היא היתה גבוהה להפליא, אפלו יחסית לגבר במלא גבהו; אבל בעיניו של הילד הקטן זה היתה נוקא יתרון, וטיפ לא ראה כל פסול במדות של יציר כפיו.

למחרת בבקר, כשבחן שוב את עבודתו, גלה טיפ ששכח לספק לדמות צנאר שאתו יהיה אפשר לחבר את ראש הדלעת לגוף. על כן הוא שב ליצר, שלא היה רחוק משם, וחיטב מאחד העצים כמה כפיסי עץ שאתם יוכל להשלים את המלאכה. עם שובו הוא חבר מוט אפקי לקצה העליון של הגוף, וקדח חור במרכזו שיחזיק את הצנאר האנכי. יתד העץ ששמשה צנאר אף חדרה בקצה העליון, וכשהכל היה מוכן, הרפיב עליה טיפ את ראש הדלעת, הדק אותו היטב על הצנאר, ושמח לגלות שהוא מתאים. את הראש היה נתן לסובב לצד זה או אחר כרצונו של טיפ, והצירים שהתקין בזרועות וברגלים אפשרו לו להציב את הדמות בכל תנוחה שיחפץ בה.

"יפה מאוד!" קרא טיפ בגאונה. "יצא איש מצלח ביותר, והוא בטח יסחט ממומבי הזקנה כמה צנחות בהלה! אבל הוא היה נראה הרבה יותר מציאותי אלו היה לבוש כראוי."

דומה היה שמציאת בגדים לא תהיה משימה פשוטה; אבל טיפ התנפל ללא הסוס על התבה שבה מומבי שמרה את כל המזכרות והאוצרות שלה, וממש בתחתית הוא מצא זוג מכנסים סגלים, חלצה אדמה ואפדה ורדה מנקדת בנקודות לבנות. הוא לקח את הבגדים אל האיש שלו, ואף על פי שהם לא התאימו היטב, הוא הצליח להלביש את היצור בסגנון עליו. זוג גרבים סרוגים של מומבי, וזוג נעלים בלזיות מאוד שלו השלימו את המלתחה. טיפ

הִתְרַגַּשׁ כָּל כֶּהָ עַד שֶׁרָקַד כֹּה וְכֹה וְצָחַק בְּקוֹל בְּהִתְלַהֲבוֹת שֶׁל יֶלֶד.
"אֲנִי צָרִיךְ לָתֵת לוֹ שֵׁם!" קָרָא. "גִּבֹּר נָאָה שְׂפָזָה מְכַרְח שִׁיחִיָּה
לוֹ שֵׁם. נִרְאָה לִי," הוֹסִיף כְּעֵבֶר דַּקַּת מַחְשָׁבָה, "שְׂאֵקְרָא לְבַחוּר הַזֶּה
'גִּ'ק ראש־דלעת'!"

אַבְקַת הַחַיִּים הַמְּפֹלְאָה

אַחֲרֵי שֶׁשָׁקַל אֶת הָעֵנָן בְּכַבֵּד רֹאשׁ, טִיפ הִחְלִיט שֶׁהַמְּקוֹם הַטּוֹב
בְּיוֹתֵר לְהִצִּיב בּוֹ אֶת גֵּ'ק יִהְיֶה בְּעֵקוּל הַשְּׁבִיל, בְּמִרְחָק קֶצֶר
מִהַבֵּית.

הוּא הִתְחִיל לְשֹׂאת לְשֵׁם אֶת הָאִישׁ, אֲבָל הִתְבַּרֵּר שֶׁהוּא כָּבֵד וְלֹא
נוֹחַ לְנִשְׂיָאָה. אַחֲרֵי שֶׁגָּרַר אוֹתוֹ מִרְחָק קֶצֶר, הֶעֱמִיד טִיפ אֶת הָאִישׁ
עַל רִגְלָיו. תְּחִלָּה כּוֹפֵף אֶת הַמְּפָרְקִים בְּאַחַת הַרְגְּלִים, וְאַחַר כֵּן אֶת
הַמְּפָרְקִים בְּרִגְלֵי הַשְּׁנֵיָה, וְתוֹךְ כֵּדִי כֵּן דָּחַף אוֹתוֹ מֵאַחֲזוֹר. בְּשִׂטָּה
זֹאת הִצְלִיחַ הַנַּעַר לְגָרֵם לְגֵ'ק לְצַעֵד עַד לְעֵקוּל בְּשְׁבִיל. הָיוּ נְפִילוֹת
בְּדַרְךָ לְהִשָּׁג זֶה, וְלִמְעַן הָאֲמַת טִיפ עָמַל קִשָּׁה יוֹתֵר מִשְׂאֵי פַעַם
עָבַד בְּשָׂדוֹת אוֹ בַּיַּעַר; אֲבָל זִיק הַשׁוֹכְבוֹת דִּרְבָּן אוֹתוֹ, וְהוּא שָׁמַח
לְהִזְדַּמְּנוֹת לְהַעֲמִיד לְמִבְחָן אֶת מְלֹאכֶת כְּפָיו.

”גֵּ'ק בְּסֹדֵר גָּמוֹר, וְהוּא עוֹבֵד יִפִּי!” הוּא אָמַר לְעֵצְמוֹ, מִתְנַשֵּׁף
בְּשֵׁל הַמֵּאֲמָץ הֶחָרִיג. אֲבָל בְּאוֹתוֹ רָגַע הוּא גָּלָה שְׁזָרוּעַ שְׂמַאל שֶׁל
הָאִישׁ נִפְלָה בְּמַהְלָךְ הַהֲלִיכָה. הוּא חָזַר לְמִצָּא אוֹתָהּ. אַחֲרֵי שֶׁגָּלַף

צִיר חָדָשׁ וְחֶזֶק יוֹתֵר לְמַפְרֵק הַכֶּתֶף, הוּא תִקַּן אֶת הַחֲבֵלָה בְּאִפְּן כּוֹה מְצֻלַח עַד שֶׁהַזְרוּעַ הֵיטָה חֲזָקָה מִתָּמִיד. טִיפ גַּם שֶׁם לֵב שְׂרָאשׁ הַדְּלָעַת שֶׁל גִּ'ק הַסְּתוּבָב כִּד שֶׁפָּנָה אֶל גִּבּוֹ, אֲבָל אֶת זֶה הֵיטָה קַל לְתִקּוֹן. כְּשֶׁסּוּף-סוּף הָאִישׁ נִצָּב כְּשֶׁהוּא פּוֹנֶה אֶל הָעִקּוּל בְּשִׁבִיל שְׂבוּ הֵיטָה אֲמוּנָה מוֹמְבִי לְהַגִּיחַ, הוּא נִרְאָה טְבָעֵי דִיּוֹ לְהֵיוֹת חֲקוּי סְבִיר שֶׁל אֶפֶר מְבַנֵּי גִילִיקִין — וְלֹא טְבָעֵי בְּמִדָּה שֶׁתִּבְהִיל כָּל מִי שֶׁיִּתְקַל בּוֹ בְּהַפְתָּעָה.

הַשָּׁעָה עוֹד הֵיטָה מְקַדְמַת מְכַדֵּי לְצַפּוֹת לְשׁוּבָה הַבֵּיתָה שֶׁל הַזְקָנָה, וְעַל כֵּן יֵרֵד טִיפ אֶל הַגִּיָּא שֶׁמִּתַּחַת לְבֵית הַחֲנּוּהַ וְהַחַל לְלַקֵּט אֲגוּזִים מִהָעֵצִים שֶׁצָּמְחוּ שָׁם.

אֲבָל מוֹמְבִי הַזְקָנָה חֲזָרָה מְקַדֵּם מִהַרְגִּיל. הִיא פְּגִשָּׁה קוֹסֵם עָקֵם שֶׁהַתְּגוּרָר בְּמַעֲרָה מְבוֹדְדָת בְּהָרִים, וְהַחֲלִיפָה עִמּוֹ בְּמָה סוּדוֹת קָסֵם חֲשׁוּבִים. בְּאִפְּן זֶה הִיא הַשִּׁיגָה שְׁלוּשָׁה מִתְּכּוֹנִים חֲדָשִׁים, אַרְבַּע אֲבָקוֹת קָסֵם וּמְבַחַר עֲשׂוּבִים בְּעֲלֵי סִגְלוֹת וְכוּחַ יוֹצְאֵי דָפֶן, וְהִיא חֲזָרָה הַבֵּיתָה בְּכָל הַמְּהִירוֹת שֶׁל צְעָדֶיהָ הַמְּדֻדִים, בְּמַטְרָה לְבֹדֵק אֶת הַקָּסָמִים הַחֲדָשִׁים.

כֹּה מְרַכְזֵת הֵיטָה מוֹמְבִי בְּאוֹצְרוֹת שֶׁהַשִּׁיגָה, שֶׁכֶּאֱשֶׁר פָּנְתָה בְּעִקּוּל הַשִּׁבִּיל וְרָאָתָה מְזוּיֵת עֵינָהּ אֶת הָאִישׁ, הִיא רַק הַנִּהְנָה בְּרֹאשָׁה וְאִמְרָה: "עֲרַב טוֹב לָךְ, אֲדוֹנִי."

אֲבָל כְּעֵבֶר רַגַע, כְּשֶׁשָּׁמָה לֵב שֶׁהָאִישׁ לֹא זָז וְלֹא הִגִּיב, הִיא שָׁלְחָה מִבֶּט נוֹקֵב אֶל פָּנָיו וְגִלְתָה אֶת רֹאשׁ הַדְּלָעַת שֶׁגִּלְף בְּקַפְדָּנוֹת בְּאוֹלְרוֹ שֶׁל גִּ'ק.

"חַה!" פִּלְטָה מוֹמְבִי, וְהַשְּׁמִיעָה מַעִין נְהָמָה; "הַפְּרַחַח הַקָּטָן הַזֶּה שׁוֹב מִנְסָה אֶת הַטְּרִיקִים שְׁלוֹ! טוֹב מְאוֹד! טוֹ-וֹיֹב מְאוֹד! אֲנִי אֶכֶה אוֹתוֹ עַד שֶׁכָּל גּוֹפּוֹ יִהְיֶה חֲבוּרוֹת עַל שְׁנֵסָה לְהַבְּהִיל אוֹתִי כִּכְהָ!"

בְּחֻמַּת זַעַם הִיא הַנִּיפָה אֶת מִקְל הַהֲלִיכָה שֶׁלָּהּ וְהַתְּכּוֹנָה לְרִסֵּק אֶת פְּרָצוּף הַדְּלָעַת הַמְּחִיךְ שֶׁל הַבְּכָה; אֲבָל מַחְשָׁבָה פְּתֹאוּמִית עֲצָרָה אוֹתָהּ, וְהַמְּקַל הַמוֹנֵף קָפָא בְּאִוִיר.

"הו, הנה הַזְדַּמְנוֹת טוֹבָה לְנִסּוֹת אֶת הָאֲבָקָה הַחֲדָשָׁה שְׁלִי!" היא אָמְרָה בְּלִהִיטוֹת. "וְאִזּוֹ אוֹכֵל לְדַעַת אִם הַקּוֹסֵם הָעֶלְמִי עָשָׂה אֶתִּי עֶסְקֵת חֲלִיפִין הוֹגְגֵת בְּשִׁגְלָה לִי אֶת סוּדוֹתַי, אוֹ שְׂמָא רַמָּה אוֹתִי בְּנִבְזוֹת כְּפִי שְׂרַמִּיתִי אֲנִי אוֹתוֹ."

היא הִנִּיחָה אֶת הַסֵּל וְהַחֲלָה מְגִשְׁשֵׁת בּוֹ בְּחִפּוּשׁ אַחַר אַחַת הָאֲבָקוֹת הַיְקָרוֹת שֶׁהִשִּׁיגָה.

בְּעוֹד מוֹמְבֵי עֶסוּקָה כָּךְ, טִיפ חָזַר בְּכִיסִים מְלֵאִים אֲגוּזִים, וּמָצָא אֶת הַזְקָנָה נֹצֶצֶת מוֹל הָאִישׁ שְׁלוֹ וְלֹא נִרְאִית כָּלֵל מְבַהֵלֶת.

בְּתַחֲלָה הוּא הִתְאַכְזַב מְאוֹד; אָבֵל רָגַע אַחַר כָּךְ הוּא הִסְתַּקְרָן לְדַעַת מָה מוֹמְבֵי מִתְכַּנְנֵת לַעֲשׂוֹת. הוּא הִתְחַבֵּא מֵאַחֲרֵי שִׁיחַ, בְּמָקוֹם שָׁבוּ יוֹכֵל לְרֹאוֹת מְבִלִי לְהִרְאוֹת, וְהִתְכַּוֵּן לְצְפוֹת בָּהּ.

אַחֲרֵי חִפּוּשׁ קָל שֶׁלְפָה הַזְקָנָה מִתּוֹךְ הַסֵּל שֶׁלָּהּ פִּלְפְּלִיָּה יִשְׁנָה, שָׁעַל הַתּוֹיֹת הַדְּהוּיָה שֶׁלָּהּ כָּתַב הַקּוֹסֵם בְּעֶפְרוֹן שֶׁל עוֹפְרָת: "אֲבָקֵת חַיִּים".

"אָה – הִנֵּה הִיא!" קָרָאָה מוֹמְבֵי בְּשִׂמְחָה. "עֲכָשׁוּ נִרְאָה אִם יֵשׁ לָהּ כּוֹחַ. הַקּוֹסֵם הַקְּמָצָן נָתַן לִי כַּמוֹת קִטְנָה מְאוֹד, אָבֵל נִרְאָה שֵׁישׁ פֶּה דֵי לְשִׁתִּים אוֹ שְׁלוֹשׁ מְנוֹת."

טִיפ הִפְתִּיעַ מְאוֹד כְּשִׁשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיהָ. וְאִזּוֹ רָאָה אֶת מוֹמְבֵי הַזְקָנָה מְרִימָה אֶת זְרוּעָהּ וּמְפַזְזֶת מֵהָאֲבָקָה שֶׁבְּפִלְפְּלִיָּה עַל רֹאשׁ הַדְּלָעַת שֶׁל אִישׁוֹ גִּ'ק. הִיא עָשְׂתָה זֹאת בְּדִיוֹק כְּפִי שֶׁהִיִּיתָם זוֹרִים פִּלְפֵּל עַל תְּפוּחַ אֲדָמָה אֶפּוֹי, וְהָאֲבָקָה נִשְׂרָה מֵרֹאשׁוֹ שֶׁל גִּ'ק וְהִתְפַּזְזָה עַל הַחֲלָצָה הָאֲדָמָה וְהָאֲפָדָה הַנִּרְדָּה וְהַמְכַנְסִים הַסְּגָלִים שֶׁבָּהֶם הַלְּבִישׁוֹ טִיפ; מְעַט מֵהָאֲבָקָה נִשְׂרָ אֶפְלוֹ עַל הַנְּעֻלִים הַבְּלוּיֹת וְהַמְטִלָּאוֹת.

מוֹמְבֵי הַחֲזִירָה אֶת הַפִּלְפְּלִיָּה לַסֵּל. הִיא הִרִימָה אֶת יָד שְׂמָאל שֶׁלָּהּ, כְּשֶׁהִזְזֶת זְקוּרָה כְּלָפִי מְעֵלָה, וְאָמְרָה: "וּוֹךְ!"

אַחַר כָּךְ הִרִימָה אֶת יָד יְמִין שֶׁלָּהּ, כְּשֶׁהִאֲגוּדֵל זְקוּר כְּלָפִי מְעֵלָה, וְאָמְרָה: "טוֹךְ!"

מומבי הזקנה רקדה סביבו

לְבִסּוֹף הָרִימָה אֶת שְׁתֵּי הַיָּדִים, כְּשֶׁכָּל הָאֲצָבָעוֹת וְהָאֲגוּדָלִים
פְּרוּשִׁים, וְקָרְאָה: "פּוֹדִי!"

ג'ק ראש־דלעת פָּסַע צֶעַד אֶחָד לְאַחֹר, וְאָמַר בְּקוֹל מְלֵא טְרוֹנְיָה:
"אַל תִּצְעָקִי כִּכָּה! אֲנִי נִרְאָה לְךָ חֲרָשׁ?"
מוֹמְבֵי הַזְּקֵנָה רִקְדָה סְבִיבוֹ, מְטוֹרֶפֶת מְרַב שְׂמֵחָה. "הוּא חַי!" הִיא
צִוְחָה: "הוּא חַי! הוּא חַי!"

הִיא זָרְקָה אֶת מַקְלָהּ בְּאֹוִיר וְתַפְסָה אוֹתוֹ בְּדֶרֶכּוֹ מֵטָה, וְחִבְּקָה אֶת
עֲצָמָהּ בְּשֵׁתֵי זְרוּעוֹתֶיהָ, וְנִסְתָּה לְרִקְדַּת גִּיג קָטָן, וְכָל אוֹתָהּ עֵת חֲזָרָה
שׁוֹב וְשׁוֹב, בְּשִׂיא הָאֲשֵׁר: "הוּא חַי! – הוּא חַי! – הוּא חַי!"
אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר לְעֲצָמְכֶם שְׂטִיפֵי צָפָה בְּכָל זֶה בְּתַדְהֵמָה
מְסִימָת.

בְּתַחֲלָה הוּא הָיָה כּוֹה מְבַהֵל וְנִחְרָד עַד שֶׁרָצָה לְכַרֵּחַ בְּרִיצָה, אֲבָל
רְגָלָיו רָעְדוּ כָּל כּוֹךְ שֶׁהוּא לֹא הִצְלִיחַ לָזוּז. וּפְתֹאֹם הָיָה נִדְמָה לוֹ
שֶׁזֶה מִצְחִיק מְאֹד שֶׁג'ק קָם לְחַיִּים, בְּמִיחָד מְשׁוּם שֶׁהִבְעֵת הַפְּנִים
עַל פְּרָצוֹף הַדְּלָעַת שָׁלוֹ הָיְתָה כּוֹה טְפֹשִׁית וּמְבַדַּחַת, וְעוֹרְרָה מִיָּד
צָחוֹק. הַפְּחַד הָרֵאשׁוֹנִי עֲזַב אוֹתוֹ וְטִיפֵי הַתְּחִיל לְצָחוֹק; צָהֳלוֹת הַגִּיל
שָׁלוֹ הִגִּיעוּ לְאֲזִנֵּיהָ שֶׁל מוֹמְבֵי וְהִיא דִדְתָה בְּמַהִירוֹת אֶל הַשִּׁיחַ,
שֶׁם תַּפְסָה בְּצוּאָרוֹנוֹ שֶׁל טִיפֵי וְגִרְרָה אוֹתוֹ בְּחֲזָרָה אֶל הַמָּקוֹם שָׁבוֹ
הַשְּׂאִירָה אֶת הַסֵּל שֶׁלָּהּ וְאֶת הָאִישׁ עִם רֵאשׁ הַדְּלָעַת.

"אַתָּה יָלַד רַע, מְתַגַּנֵּב וּמְנַגֵּל!" הִיא קָרְאָה בְּזַעַם. "אֲנִי אֲלַמֵּד
אוֹתָךְ מָה קוֹרָה לְמִי שֶׁמְרַגֵּל אַחֵר הַסּוּדוֹת שְׁלִי וְעוֹשֶׂה מְמַנִּי
צָחוֹק!"

"לֹא צָחַקְתִּי עָלֶיךָ, מָחָה טִיפֵי." "צָחַקְתִּי עַל רֵאשׁ־דְּלָעַת הַזְּקָן!
תִּרְאִי אוֹתוֹ! אוֹי, צוּרָה יֵשׁ לוֹ."

"אֲנִי מְקוּוֶה שְׂאִינָךְ מְתַיַחַס לְמַרְאֵה הַחִיצוֹנִי שְׁלִי," אָמַר ג'ק; וְהָיָה
כָּל כּוֹךְ מִצְחִיק לְשִׁמְעַת אֶת הַרְצִינּוֹת בְּקוֹלוֹ, בְּעוֹד פָּנָיו מְמַשִּׁיכוֹת
לְהִצִּיג אוֹתוֹ חִינוּךְ מְבַדַּח, שְׂטִיפֵי חֲזוֹר לְהַתְּגַלְגֵּל מִצָּחוֹק.
אֲפֹלוֹ מוֹמְבֵי הָיְתָה סְקַרְנִית לְגַבֵּי הָאִישׁ שֶׁקְסָמָה עוֹרֵר לְחַיִּים.

אַחֲרַי שְׁנַעְצָה בּוֹ מִבֶּט בּוֹחֵן, הִיא פָּנְתָה אֵלָיו בְּשֵׂאלָה: "מָה אַתָּה יוֹדֵעַ?"

"קָצַת קָשָׁה לְהַגִּיד, " הַשִּׁיב ג'ק. "אֲמַנֵם אֲנִי חָשׂ כְּאִלּוּ אֲנִי יוֹדֵעַ הַמּוֹן, אֲבָל אֲנִי עוֹד לֹא יוֹדֵעַ מָה יֵשׁ בְּעוֹלָם לְדַעַת. יִדְרֹשׁ לִי קָצַת זְמַן כְּדֵי לְגַלוֹת אִם אֲנִי חָכֵם אוֹ טֹפֵשׁ."

"מָה שְׁנִכּוֹן נִכּוֹן, " אָמְרָה מוֹמְבֵי בְּהִרְהוּר.

"אֲבָל מָה תַעֲשִׂי אִתּוֹ, עֲכָשׁוּ שֶׁהוּא חַי?" שָׂאל טִיפ בְּתִהֵיָה.

"אֲנִי צְרִיכָה לְחַשֵּׁב עַל זֶה, " הַשִּׁיבָה מוֹמְבֵי. "אֲבָל עָלֵינוּ לְחַזֵּר

הַבִּיטָה מִיָּד, כִּי תִכְרֶה יָרֵד הַחֹשֶׁךְ. עֲזֹר לְרֹאשׁ־דְּלַעַת לְלַכֵּת."

"אֵל תִּדְאַגּוּ לִי, " אָמַר ג'ק. "אֲנִי יָכוֹל לְלַכֵּת לֹא פָחוֹת טוֹב מִכֶּם.

הֲרִי יֵשׁ לִי רַגְלִים וְכַפּוֹת רַגְלִים, וַיֵּשׁ לָהֶן מַפְרָקִים."

"זֶה נִכּוֹן?" שָׂאלָה הַזְקֵנָה אֶת טִיפ.

"כְּמוֹבָן; עֲשִׂיתִי אוֹתָם בְּעֲצָמֵי, " הַשִּׁיב הַיֶּלֶד בְּגִאָוָה.

כִּךְ פָּנּוּ הֵם לְלַכֵּת לְבֵיתָה, אֲבָל כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְחֻצַּר הַחוּוָה, מוֹמְבֵי

הַזְקֵנָה הוֹכִילָה אֶת רֹאשׁ־דְּלַעַת לְרִפְתׁת שֶׁל הַפְּרוֹת, וְסָגְרָה אוֹתוֹ

בְּתוֹךְ אֶחָד הַתָּאִים הַרִיקִים. אֶת הַדֵּלֶת הִיא נִעְלָה הַיֵּטֵב מִבְּחוּץ.

"קֹדֵם עָלִי לְטַפֵּל בָּהּ, " הִיא אָמְרָה, וְהַחוּוָה בְּרֹאשָׁה לְעֵבֶר טִיפ.

לְשִׁמְעַ דְּבַרְיָהּ, טִיפ הִתְחִיל לְדַאֵג. הוּא יָדַע שֶׁלְבָהּ שֶׁל מוֹמְבֵי רַע

וְנִקְמָנִי, וְשֶׁהִיא לֹא תִהְיֶה לְעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂי רִשָּׁע.

הֵם נִכְנְסוּ לְבֵיתָה. זֶה הָיָה מִבְּנֵה מַעְגָּל עִם כַּפָּה, בְּדוּמָה לְרֹב בְּתֵי

הַחוּוֹת בְּאֶרֶץ עוּץ.

מוֹמְבֵי הוֹרְתָה לְיֶלֶד לְהַדְלִיק נֵר, וּבִינְתִים הִיא הַנִּיחָה אֶת הַסֵּל

בְּאֶחָד הָאֲרוֹנוֹת וְתִלְתָה אֶת מְעִילָה עַל נוֹ. טִיפ הַזְדַּרְזׁ לְצִיַּת, כִּי הוּא

פָּחַד מִמָּנָה.

אַחֲרַי שֶׁהַדְלִיק אֶת הַנֵּר, מוֹמְבֵי הוֹרְתָה לוֹ לְהַדְלִיק אֵשׁ בְּאֶחָת,

וּבְזִמָּן שֶׁטִּיפַ עָסַק בְּזֹאת הַתִּישְׁבָה הַזְקֵנָה לְאָכֵל אֶת אֲרוּחַת הָעָרֵב

שָׁלָה. כְּשֶׁהִלְהֹבוֹת הַחֲלוֹ לְפִצְפִץ נִגַּשׁ אֵלֶיהָ הַיֶּלֶד וּבִקֵּשׁ שֶׁתַּחֲלֹק

עִמּוֹ אֶת הַלֶּחֶם וְהַגְּבִינָה, אֲבָל מוֹמְבֵי סָרְבָה.

מוֹמְבִי הִזְקְנָה נוֹעֶלֶת אֶת רֵאשִׁי-דְלָעַת בְּרַפֶּת

"אני רעב!" התלונן טיפ.

"אתה לא תהיה רעב למשך זמן רב," השיבה מומבי בארשת

קודרת.

הילד לא אהב את התשובה, שנשמעה לו כמו איום; אבל הוא נזכר שעוד יש לו אגוזים בכיסו, אז הוא פצח כמה מהם ואכל אותם בזמן שהזקנה קמה, נערה את הפרורים מסינרה, ותלתה מעל האש סיר שחר קטן.

אחר כך היא מדדה כמויות שוות של חלב ושל חמץ ומזגה אותן לתוך הסיר. היא שלפה כמה צרורות עשבים ואבקות והחלה להוסיף מעט מכל דבר לתוך הסיר. מדי פעם הייתה מתקרבת אל היר וקוראת מדף צהבהב את המתכון לתערבת שהכינה.

טיפ צפה בה בתחושת חרדה גוברת.

"בשביל מה זה?" הוא שאל.

"בשבילה," ענתה מומבי קצרות.

טיפ התפתל על השרפרף ובהה כמה דקות בסיר, שהתחיל לבעבע.

אחר כך הציץ בתו פניה החמורים והקמוטים של המכשפה, ויחל להיות בכל מקום מלבד באותו מטבח אפלו וימעשן, שבו אפלו הצללים שהטיל היר על הקיר עוררו בו פלצות. כך חלפה לה שעה, ואת הדממה הפרו רק בעבוע הסיר ולחשוש ההבנות.

לבסוף נשא טוב טיפ את קולו.

"אני אמור לשתות את הדבר הזה?" הוא שאל, והחנה בראשו

לעבר הסיר.

"כן," אמרה מומבי.

"מה הוא יעשה לי?" שאל טיפ.

"אם הכנתי אותו כראוי," השיבה מומבי, "הוא ישנה את צורתך

או יהפך אותך לפסל שיש."

טיפ נאנק, ונגב את הזעה ממצחו בשרוולו.

"אני לא רוצה להיות פסל שיש!" הוא מחה.

"אני לא רוצה להיות פסל שישי!"

"זֶה לֹא מִשְׁנָה. אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּהַיֶּה כְּזֶה," אָמְרָה הַזְקֵנָה, וְנִעְצָה בּוֹ מִבֶּט חֲמוּר.

"אָבֵל אֵיזוֹ תוֹעֵלֶת אָבִיא לָךְ כִּי? " שָׁאַל טִיפ. "לֹא יִהְיֶה מִי שְׂיַעֲבֹד בְּשִׁבְלֶךָ."

"אֲנִי אֶעֱבִיד אֶת רֹאשׁ־הַדְּלָעַת," אָמְרָה מוֹמְבִי.

טִיפ חָזַר וְנִאָּנַק.

"לָמָּה שָׁלֵא תַהֲפֹכִי אוֹתִי לְעֹז, אוֹ לְתַרְנֻגְלֹת?" הוּא שָׁאַל בְּחֹשֶׁשׁ.

"אִי אֶפְשֶׁר לְעֵשׂוֹת כְּלוּם עִם פֶּסֶל שִׂישׁ."

"אֶפְשֶׁר גַּם אֶפְשֶׁר," עָנְתָה מוֹמְבִי. "אֲנִי אֶשְׁתַּל גִּנַּת פְּרָחִים

כְּשִׁיבּוֹא הָאָבִיב, וְאֶצִּיב אוֹתָךְ בְּאִמְצַע הַגִּנָּה כְּקִשׁוּט. פֶּלֶא שָׁלֵא

חֲשַׁבְתִּי עַל זֶה קֹדֶם; כְּבָר שָׁנִים אַתָּה מֵעֵיק עָלַי."

כְּשֶׁשָּׁמַע אֶת דְּבָרֶיהָ הָאֵימִים חָשׂ טִיפ כִּי צַד אֲגִלִּי זַעֲה מְכֹסִים אֶת

כָּל גּוֹפּוֹ, אָבֵל הוּא יֵשֵׁב דָּם וְרַק רַעַד וְהֵבִיט בְּחֹשֶׁשׁ בְּסִיר.

"אוֹלֵי זֶה לֹא יִצְלִיחַ," הוּא מְלַמֵּל, בְּקוֹל שֶׁנִּשְׁמַע חָלוּשׁ וְחֹסֵר

תְּקוּהָ.

"אָה, אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁזֶה דּוֹקָא יִצְלִיחַ," עָנְתָה מוֹמְבִי בְּעֵלִיזוֹת.

"אֲנִי לֹא מְרַבָּה לְטַעוֹת."

וְשׁוֹב הַשְׁתַּרְרָה שְׁתִּיקָה כֹּה אַרְכָּה וְכֹה קוֹדֶרֶת, שֶׁכְּשֶׁמוֹמְבִי סוּף־

סוּף הִסִּירָה אֶת הַסִּיר מִהָאֵשׁ הַשָּׂעָה הִיָּתָה כְּבָר כְּמַעַט חֲצוֹת.

"לֹא תוּכַל לְשַׁתּוֹת אוֹתוֹ לְפָנַי שֶׁהוּא יִתְקַרֵּר לְגַמְרִי," הוֹדִיעָה

הַמְכַשְׁפָּה הַזְקֵנָה. לְמֵרוֹת הַחֶק, הִיא כְּבָר לֹא הִסְתִּירָה שֶׁהִיא עוֹסֶקֶת

בְּכַשְׁפִּים.

"עָלִינוּ לְלַכֵּת לִישׁוֹן עֲכָשׁוּ, וְעַם עֲלוֹת הַשַּׁחַר אֶקְרָא לָךְ, וְאֶשְׁלִים

בְּמַהִירוֹת אֶת הַפִּיכְתָּךְ לְפֶסֶל שִׂישׁ." וְאָז הִיא דִּדְתָה אֶל חֲדָרָה,

וְלִקְחָה אֶתָּה אֶת הַסִּיר הַמְהַבִּיל. טִיפ שָׁמַע אוֹתָהּ סוֹגֶרֶת וְנוֹעֵלֶת

אֶת הַדְּלָת.

הֵילֵד לֹא הֵלֵךְ לִישׁוֹן כְּפִי שֶׁנִּצְטָוָה, אֶלָּא הִמְשִׁיךְ לְשַׁבֵּת וְלִבְהוֹת

בְּגַחְלִים שֶׁל הָאֵשׁ הַגּוֹעֵת.